

6 Și nu este viețuitoare pe pământ, indiferent de felul ei, fără ca hrana ei să nu fie garantată de binecuvântarea lui Allah. El cunoaște locul ei de sălaș pe pământ și știe locul în care va muri. Fiecare dintre animale, hrana lor, locul de sălaș, locul unde vor muri sunt scrise într-o carte clară; tăblița păstrată.

7 El este cel care a creat cerurile și pământul cu măreția lor și ceea ce este între ele în șase zile - în vreme ce Tronul Său era pe apă - pentru a vă încerca - o, oameni - care dintre voi face fapte bune, care aduce mulțumire lui Allah și care face fapte rele atrăgând supărarea Sa, pentru ca El să vă răsplătească după merit. Iar dacă tu spui - o, trimisule - o, voi oameni - „Veți fi voi înviați după moarte pentru a da socoteală!”, cei care nu cred în Allah și în înviere vor zice: „Acest Coran pe care îl recitați nu este decât vrăjitorie vădită, este un fals!”

8 Iar dacă întârziem pedeapsa meritată a politeiștilor în această lume până la un timp anumit, atunci ei spun grăbiți în batjocură: „Ce oprește chinul să se abată asupra noastră?”, pedeapsa pe care ei o merită are un timp stabilit la Allah, iar în ziua în care va veni, nimic nu-i poate feri de el, ci va cădea asupra lor și îi va cuprinde pe ei chinul pe care ei l-au luat în derâdere.

9 Dacă Noi îl binecuvântăm pe om cu sănătate și bogăție, iar apoi îl privăm de ele, atunci el este deznădăjduit în privința îndurării lui Allah, nerecunoscător al binecuvântării. Cum i-a luat Allah această binecuvântare imediat a și uitat-o.

10 Dacă Noi îi dăm să guste bogăție și sănătate după sărăcie și boală, atunci el va spune: „ Relele și necazurile s-au îndepărtat de mine, iar el nu-I va mulțumii lui Allah pentru aceasta, ba chiar îl vezi bucuros și mândru cum îi insultă pe oameni și se laudă de bunăstarea pe care Allah i-a dăruit-o.

11 Mai puțin aceia care sunt răbdători în fața greutăților, păcatelor și supunerii și săvârșesc fapte bune, ei au cu totul altă stare, pe ei nu-i atinge deznădejdea, nu sunt nerecunoscători față de binecuvântările primite și nu-i insultă pe cei din jur. Cei ce dețin aceste calități, ei vor avea parte de iertare din partea Domnului lor pentru păcatele săvârșite și se vor bucura de răsplată mare în ziua de Apoi.

12 S-ar putea ca tu - o, trimisule -, care te-ai lovit de încăpățănarea, necredința și refuzul lor - să renunți să transmiți o parte din ceea ce ți-a revelat Allah, din ceea ce le este greu să facă și pieptul tău să fie strâns la transmiterea ei ca nu cumva să spună: „De ce nu s-a pogorât asupra lui o comoară care să-i aducă bogăție?” sau: „De ce nu a venit cu el un înger, care să-l susțină?” Nu renunța la o parte din ceea ce ți-a fost revelat de frica lor, tu nu ești decât un prevenitor care transmite ceea ce i-a revelat Allah, tu nu trebuie să le aduci ceea ce ei îți sugerează, iar Allah este Atoatecrotitor.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Evidențiază cât de vastă este cunoașterea lui Allah și faptul că numai El garantează cele necesare supraviețuirii oamenilor, animalelor și altora.
- 2 - Specifică motivul creației - încercarea robilor Săi în împlinirea poruncilor Sale și îndepărtarea de păcate.
- 3 - Nu trebuie ca păcătoșii cărora Allah le-a dat un răgaz să se fâlească, se poate ca El să-i ia dintr-o dată, atunci când nu se așteaptă.
- 4 - Evidențiază starea omului la bine și rău și laudă poziția de răbdare și mulțumire a credinciosului.

الجزء الثاني عشر
 ٢٢٢
 سورة هود

الجزء ١٢
 الجزء ٢٢

* وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
 مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْحِسُ فِي الْأَيْمَانِ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَا مِنْهُ إِنَّهٗ
 لَيَعْوِسُ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ
 ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ بِصَدْرِكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا
 مَعَهُ وَمَلَكَ إِتْمَانًا أَنْتَ نَذِيرٌ ﴿١٢﴾ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾

Surat Hud
222
Juzz 12

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِذَا لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعَلَمِ اللَّهِ وَأَنَّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
 لَا يُجْسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمَنْ قَبْلَهُ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحِمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
 رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
 أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13 Politeștii spun: „Muhammed a inventat Coranul, el nu este revelație de la Allah”, spune – o, trimisule – chemându-i la provocare: „Veniți cu zece sure asemănătoare cu cele ale Coranului, născocite de voi, chiar dacă nu reprezintă adevărul, dacă tot pretindeți că este născocit și chemați pe cine puteți ruga să vă susțină dacă sunteți voi întru dreptate în afirmația că acest Coran este născocit!”

14 Iar dacă ei nu aduc ceea ce le-ai cerut, din pricina incapacității lor, să știți cu siguranță – o, credincioșilor – acest Coran a fost trimis prin știința lui Allah profetului, el nu este născocit! Să știți că nu există alt dumnezeu care merită să fie adorat afară de Allah! Oare voi sunteți supuși Lui, după toate aceste dovezi concludente?

15 Cei care caută prin faptele lor această viață lumească, și plăcerile ei trecătoare și nu vor viața de Apoi, Noi le dăm lor răsplata în această lume; sănătate, siguranță, bunăstare și nimic din răsplata faptelor nu le va lipsi.

16 Cei care sunt înzestrați cu această intenție josnică, ei nu au nicio răsplată în Ziua Învierii în afara focului în care vor intra. Aici vor pierde răsplata faptelor, deoarece ele au fost în zadar, nu au fost precedate de credință sau de intenție pură, ei nu au vrut prin ele mulțumirea lui Allah sau casa de Apoi.

17 Profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel care deține dovezi clare de la Domnul său și are un martor de la El,

îngerul Gavriil, iar cartea lui Moise care era ghid și îndurare pentru oameni, este martoră a profeției lui. Nu poate fi ținut egal el și cei ce l-au urmat cu necredincioșii cufundați în rătăcire. Aceștia cred în Coran și cred în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), căruia i-a fost trimis, iar cei ce-l tăgăduiesc vor avea parte de foc în ziua de Apoi. Așadar – o, trimisule – nu fi în îndoială asupra Coranului și a ceea ce îi așteaptă. El este adevărul fără îndoială, însă cei mai mulți dintre oameni nu cred, cu toate că dovezile și argumentele sunt clare.

18 Și nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciuni pe seama lui Allah, atribuindu-I asociați sau copii. Aceia care născocesc minciuni pe seama lui Allah vor fi aduși dinaintea Domnului lor în Ziua Învierii pentru a-i întreba de faptele lor, iar martorii dintre îngeri și trimiși vor spune: „Aceștia sunt cei care l-au tăgăduit pe Allah atunci când i-au atribuit Lui asociați și copii, Allah să-i țină departe de îndurarea Sa, pe acești nedrepti față de sufletele lor care au născocit minciuni în privința Domnului lor.

19 Cei care-i împiedică pe oameni de calea dreaptă a lui Allah și încearcă să o facă strâmbă, în încercarea lor de a-i îndepărta, ei sunt cei care nu cred în înviere după moarte și o neagă!

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Allah i-a provocat pe politești să vină cu zece sure asemănătoare celor din Coran și a dovedit incapacitatea lor de a face acest lucru.
- 2 - Dacă un necredincios obține în această lume ceea ce își dorește, în ziua de Apoi nu va avea parte decât de foc.
- 3 - Cea mai mare nedreptate este să născocesci minciuni pe seama lui Allah. Cei ce născocesc minciuni pe seama lui Allah vor primi cea mai mare pedeapsă în ziua de Apoi.

20 Aceia care se caracterizează prin aceste calități, nu au putut să scape pe pământ de chinul lui Allah, când s-a abătut asupra lor, iar ei nu au aliați și sprijinitori în afara lui Allah care să îndepărteze de ei pedeapsa Sa. În ziua de Apoi pedeapsa lor va fi amplificată din cauza îndepărtării sufletelor de la calea lui Allah. Ei nu au putut în această lume să asculte adevărul și călăuzirea, și nu au putut vedea semnele lui Allah în Univers, deoarece fugeau cu dârzenie de Adevăr.

21 Cei care au aceste caracteristici sunt cei care și-au pierdut sufletele lor, lăsându-le pradă pieririi prin asocierea de egali lui Allah, și au fost părăsiți de asociații și intermediarii născociți.

22 Într-adevăr, în Ziua Învierii, ei sunt cei care vor pierde comerțul, deoarece ei au înlocuit credința cu necredință, lumea de Apoi cu cea pământească și îndurarea cu chinul.

23 Cei care cred în Allah, în mesagerii Săi și fac fapte bune, se supun și se umilesc înaintea Domnului lor, aceia sunt oaspeții Raiului și în el vor avea sălaş veșnic.

24 Asemănarea între cele două cete, de credincioși și necredincioși, este ca și cea a orbului care nu vede și surdului care nu aude, aceasta este pilda necredincioșilor care nu aud Adevărul pentru a-l urma și nici nu-l privesc pentru a-l accepta, iar pilda celui care aude și vede este pilda credincioșilor care combină auzul și vederea. Oare starea și caracterul celor două cete sunt egale? Ei nu sunt egali, oare nu luați aminte din această

inegalitate? Iar când s-a ivit ceea ce a urmat din fuga politeiștilor de credință, Allah l-a consolată pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aducându-i aminte că nu este primul tăgăduit. Menționând povestirile profeților, El spune:

25 Noi l-am trimis pe Noe (pacea fie asupra sa) la neamul său și le-a spus: „O, neam al meu, eu vă previn pe voi de pedeapsa lui Allah, vă prezint clar mesajul Său.

26 Vă chem să-L adorați numai pe Allah, să vă închinați numai Lui, deoarece eu mă tem pentru voi de chinul unei zile dureroase.

27 Conducătorii și nobilii din neamul său, care nu au crezut, au spus: „Nu vom răspunde invitației tale, noi nu vedem ceva deosebit la tine, tu ești un om ca și noi și nu vedem să te fi urmat pe tine decât aceia care sunt vrednici de dispreț dintre noi, voi nu aveți cinste, avere sau statut care să ne convingă să vă urmăm, nici un merit față de noi, ci vă socotim mai degrabă niște mincinoși!”

28 Noe le-a spus: „O, neam al meu! Ce credeți voi? Dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mărturisește sinceritatea mea, și vă obligă să mă credeți, și El mi-a dat îndurare de la El, care este profetia și mesajul, dar ochilor voștri ea le scapă din pricina ignoranței voastre, oare să vă silim noi la credință și să o statornicim în inimile voastre dacă voi o urâți? Nu putem face aceasta deoarece cel ce îndrumă la credință este numai Allah.

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Un necredincios nu se folosește de auzul și văzul său pentru a ajunge la credință, de parcă nu le deține, spre deosebire de credincios.

2 - Profeții sunt urmați de cei săraci și slabi pentru că ei nu sunt aroganți, iar dușmanii lor sunt conducătorii și nobilii, aceasta este legea lui Allah.

3 - Nobilii și conducătorii sunt în general aroganți și ei îi tratează cu dispreț pe ceilalți.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ *مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِلَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بُادِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَآتِنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ مِّمَّوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآئِنَ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ بِهِمْ وَلِكِنِّي أَرْبُكُمْ قَوْمًا
 تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي
 إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ فِئْتَانًا مَّا لَكُنَّا
 فَآئِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا
 يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
 يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرِيهِ
 قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُجْرِمُونَ
 ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدَّءَ أَمَنَ
 فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَآكِنِآءِ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

29 O, neam al meu! Eu nu vă cer vouă vreo avere pentru transmiterea mesajului, căci răsplata mea nu se află decât la Allah. Și nici nu-i voi alunga eu pe credincioșii sărmani pe care ați cerut să-i îndepărtez. Ei Îl vor întâlni pe Domnul lor în Ziua Învierii și El îi va răsplăti pentru credința lor. Eu văd că voi sunteți un neam care nu înțeleg adevărul acestei chemări, atunci când voi cereți ca cei săraci să fie alungați.

30 O, neam al meu! Cine mă va ajuta pe mine împotriva pedepsei lui Allah, dacă eu i-aș alunga pe acei credincioși pe nedrept? Voi nu luați aminte? De ce nu vă străduiți să dobândiți ceea ce vă este util și folositor?

31 Eu nu vă spun, o, neam al meu, ca eu dețin comorile lui Allah unde este înzestrarea Lui pe care o voi dărui celor care cred în mine, și nu vă spun că eu știu neștiutul și nu pretind că sunt dintre îngeri, eu nu sunt decât un simplu om. Și nici nu spun aceluia pe care ochii voștri îi disprețuiesc că Allah nu îi va călăuzi și nu le va da bine, Allah știe mai bine intențiile și starea lor, iar eu de pretind acestea aș fi, așadar, dintre cei nelegiuți.”

32 Încăpățânați și plini de aroganță, au spus: „O, Noe! Ai dezbătut cu noi și te-ai certat și prea mult te-ai certat. Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”

33 Noe le-a răspuns: „Eu nu vă aduc pedeapsa, o să vi le aducă Allah dacă El vrea, iar voi nu veți putea scăpa de pedeapsa lui Allah, dacă El dorește

să vă pedepsească.

34 Și sfatul meu nu vă este spre folos dacă Allah vrea să vă rătăcească de pe calea cea dreaptă și să vă îndepărteze de călăuzire din pricina încăpățânării voastre. El este stăpânul vostru, El este cel ce deține controlul vostru și dacă dorește vă poate rătăci, numai la El vă veți întoarce în Ziua Învierii și numai El vă va răsplăti!

35 Motivul necredinței neamului lui Noe este că ei pretind că el a născocit acest mesaj pe care l-a adus. Spunele, o, trimisule: „Dacă eu l-am născocit, atunci eu răspund pentru păcatul meu, nu sunt responsabil de păcatul nesupunerii voastre, eu sunt slobod de ceea ce săvârșiți.”

36 Și i s-a revelat lui Noe: „Nu vor crede din neamul tău – o, Noe - decât aceia care deja au crezut, dar tu nu te întrista – o, Noe - pentru ceea ce au tăgăduit și batjocorit ei în această perioadă lungă.

37 Și fă-ți arca sub protecția Noastră și după inspirația Noastră care te învață cum s-o construiești, și nu-Mi mai pomeni de cei ce au fost nedrepti față de sufletele lor, cerând răgaz pentru ei, deoarece sunt printre înecați, - nu au scăpare de potop; drept răsplată pentru insistența lor în necredință.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Virtutea propăvăduitorului catre calea lui Allah, el așteaptă răsplata numai de la Allah.
- 2 - Este interzis să-i alungi pe credincioșii sărmani, ba chiar trebuie respectați și cinstiți.
- 3 - Numai la Allah se află știința nevăzutului.
- 4 - Legitimitatea dezbaterii și dialogului cu necredincioșii.

38 Noe a ascultat porunca lui Allah și a început să construiască corabia și de câte ori trecea pe lângă el câte o căpetenie din neamul său, îl luau în derâdere pentru că el construia arca și nu aveau în jur nici apă nici râuri. Atunci când au întrecut măsura el le-a zis: „Dacă râdeți de noi azi când construim arca, noi vom râde de voi și ignoranța voastră de înecul care vă așteaptă.

39 Și veți afla voi cui îi va veni chinul lumesc care-l va umili, iar în Ziua Învierii va avea parte de chin dănuitor.

40 Noe (pacea fie asupra sa) a terminat arca poruncită de Allah iar când a venit porunca Lui să-i nimicească și apa a țâșnit din cuptorul în care ei găteau, anunțând potopul, i-am spus noi lui Noe (pacea fie asupra sa): „Adu pe ea din toate animalele ce trăiesc pe pământ câte o pereche, mascul și femelă și familia ta – afară de cei împotriva cărora hotărârea a fost deja dată din pricina necredinței, și pe cei ce au crezut din neamul tău”. Însă nu au crezut din cei din neamul său decât puțini, cu toate că el i-a chemat la credință o perioadă lungă de timp.

41 Noe le-a spus celor care au crezut din familia și neamul său: „Urcați-vă în corabie! În numele lui Allah va fi mersul ei și oprirea ei! Domnul meu este Iertător al păcatelor celor care se căiesc dintre robii Săi și este Îndurător cu ei. Iar din îndurarea Sa față de credincioși îi va salva de înec!”.

42 Iar când corabia cu oamenii și cei de pe ea plutea printre valuri ca munții, mânat de sentimentul de paternitate, Noe (pacea fie asupra sa) l-a strigat pe fiul său necredincios care se izolase de cei din jur: „O, fiul meu! Urcă împreună cu noi în corabie, ca să scapi de înec și să nu fi alături de necredincioși și să ajungă la tine nenorocirea - înecul ce îi va atinge.

43 Fiul lui Noe i-a răspuns: „Voi găsi refugiu pe un munte înalt ce mă va apăra de apă!” Noe i-a zis: „Astăzi nimic nu te poate apăra de porunca lui Allah, de înec în potop, în afară de Allah Cel Îndurător, care prin îndurarea Sa poate salva pe cine voiește de înec. Valul l-a despărțit pe Noe de fiul său necredincios, iar el a fost printre cei înecați de potop din pricina necredinței lui.

44 După ce a trecut potopul, Allah a spus pământului: „O, pământule! Înghite apa rămasă după potop!” și a spus cerului: „O, cerule! Ține ploaia, nu o mai trimite!” Astfel apa a scăzut până ce pământul s-a uscat, astfel Allah i-a nimicit pe necredincioși, iar arca s-a așezat pe muntele Al-Judi, și atunci s-a spus: „Piară neamul celor ce încălcă hotarele lui Allah prin necredință!”

45 Și L-a chemat Noe (pacea fie asupra sa) pe Domnul său și a zis: „Doamne, fiul meu este din familia mea care mi-ai promis că îi vei salva iar Făgăduința Ta este Adevărul care nu întârzie, iar Tu ești cel mai drept dintre judecători și ești Cel mai Bineștiutor!”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Prezintă obiceiul necredincioșilor de a batjocori și ironiza profeții și urmașii lor.
- 2 - Prezintă legea lui Allah în privința oamenilor și faptul că majoritatea nu cred.
- 3 - Nu există adăpost de Allah decât la El și nici scăpare de porunca Sa decât la El.

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
 ٢٢٨ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ٢٢٩ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمَنَ وَمَاءً مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ٢٣٠ * وَقَالَ أَرْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمَرْسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ٢٣١ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ أَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ٢٣٢
 قَالَ سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَئِصُّنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَأَعَاصِمُ الْيَوْمَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمَغْرَقِينَ ٢٣٣ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٣٤ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ وَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
 مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ٢٣٥

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ وَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ وَعَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَأْنِنُ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ٤٦ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغَفَّرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٤٧ قِيلَ يَنْوُحُ
 أَهَيْطَ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَّرُ سَمِعْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِثْلُ عَذَابِ الْيَوْمِ ٤٨ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ٤٩
 وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ٥٠ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجَبْتُمْ لِي وَلَا كُفِرْتُمْ بِي إِلَّا عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ
 هُمُ الْمُجْرِمُونَ ٥١ وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ٥٢ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ٥٣

46 Allah i-a spus lui Noe: „O, Noe! Fiul tău pe care ai cerut să-l salvez nu face parte din familia ta pe care am promis să o salvez, pentru că el este necredincios, întrebarea ta, Noe, nu este potrivită pentru tine, și nu se cuvine celora ca tine, așadar nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință. Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți, care Mă întrebă ceea ce este contrar științei și înțelepciunii Mele!”

47 Noe (pacea fie asupra sa) a spus: „Doamne, eu caut iertare și adăpost la Tine că Te întreb despre ceea ce nu s-ar cuveni să Te întreb, iar de nu-mi vei ierta păcatul și nu vei fi îndurător cu mine, voi fi printre cei pierduți, cei care își pierd răsplata în ziua de Apoi.”

48 Allah i-a zis lui Noe (pacea fie asupra sa): „O, Noe! Coboară din corabie, pe pământ, cu pace și în siguranță și cu binecuvântări asupra ta și asupra urmașilor celor care erau cu tine în corabie, dintre credincioșii care vor veni după tine și mai sunt și alte națiuni dintre urmașii lor necredincioși cărora le vom lăsa să aibă parte de bucurie în această viață, le dăruim cele necesare traiului apoi vor avea parte de chin dureros în ziua de Apoi.”

49 Povestea lui Noe, acestea sunt câteva vești despre cele neștiute, pe care – tu, profetule – nu le știai, nici poporul tău nu le știa înainte de această revelație pe care ți-am trimis-o. Fii răbdător la răul ce vine de la poporul tău și față de tăgăduirea

lor, așa cum a răbdat profetul Noe (pacea fie asupra sa). Izbânda va fi a celor ce respectă poruncile lui Allah și se feresc de interdicțiile Sale.

50 Noi l-am trimis la neamul 'Ad pe fratele lor Hud (pacea fie asupra sa), care a zis: „O, neam al meu! Adorați-L numai pe Allah! Și nu-I faceți lui asociați, voi nu aveți altă divinitate care merită adorarea afară de El. Voi sunteți doar născocitori de minciuni în ceea ce pretindeți atunci când îi atribuiți asociați lui Allah.

51 O, neam al meu! Eu nu vă cer răsplată pentru ceea ce vă transmit de la Domnul meu, ci răsplata mea este numai la Cel care m-a creat. Oare voi nu pricepeți? De ce nu răspundeți chemării mele?!

52 O, neam al meu! Rugați-vă de iertare lui Allah, apoi căiți-vă față de El pentru păcatele voastre – cea mai mare nelegiuire este asocierea unui partener lui Allah - pentru ca El să trimită asupra voastră cerul încărcat de ploaie și să sporească puterea voastră cu putere, dăruindu-vă familie mare și averi! Și nu vă abateți de la mesajul meu pentru ca voi să deveniți nelegiuți, care nu au crezut în Allah și au dezmințit mesajul meu.

53 Au zis ei: „O, Hud! Nu ne-ai adus nouă un semn deslușit care să ne conducă la credință, iar noi nu-i vom părăsi pe zeii noștri, pentru cuvintele tale goale, și nici nu vom fi cu credință în tine, în privința profeției tale!”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Profeții nu dețin dreptul la mijlocire pentru necredincioși chiar dacă aceștia sunt copiii lor.
- 2 - Virtutea propovăduitorului și îndepărtarea lui de ceea ce dețin oamenii este mai aproape de acceptarea lui.
- 3 - Virtutea de a cere iertare și căința și faptul că ele sunt motivele care stau la baza ploilor, averilor și copiilor.

54 55 Noi nu zicem decât că unii din zeii noștri te-au lovit pe tine cu nebunia, atunci când ne-ai oprit de la adorarea lor. A zis Hud: „Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi adorați în locul lui Allah, așadar vicleniți împotriva mea cu toții, voi și cei ce îi adorați în afara lui Allah și pretindeți că mi-au făcut rău, fără să-mi dați nici un răgaz!

56 Eu mă încred numai în Allah și doar pe El mă bazez, El este Domnul meu și Domnul vostru! Și nu este vietate pe pământ care să nu fie supusă autorității Sale, El face ceea ce dorește. Domnul meu este Adevărat și Drept, numai El mă ferește de răul vostru pentru că eu sunt pe calea cea dreaptă iar voi urmați o cale greșită.

57 Iar de vă veți întoarce și veți fugi de ceea ce v-am adus, să știți că eu nu am făcut decât să vă transmit ceea ce mi-a trimis Allah și mi-a poruncit să vă transmit. Voi ați văzut argumentele clare, iar Domnul meu vă va nimici și va lăsa să urmeze după voi un alt neam. Voi, prin tăgăduirea voastră, nu veți reuși să-i faceți niciun fel de rău lui Allah, deoarece El nu are nevoie de robii Săi, El este Veghetor peste robii Săi, El este Cel care mă protejează de răul pe care mi-l faceți.”

58 Și când porunca Noastră a venit să-i nimicească, l-am salvat Noi pe Hud și pe cei care credeau împreună cu el, prin mila Noastră, și i-am salvat pe ei de chinul cumplit care i-a cuprins pe tăgăduitori.

59 Aceștia sunt neamul 'Ad care au tăgăduit semnele Domnului lor și s-au împotrivit trimisului Hud. Ei s-au supus porunci tuturor aroganților care au respins adevărul, nu l-au primit și nici nu s-au supus.

60 Și au fost ei urmăriți de blestem și umilință în această lume și în Ziua Învierii sunt excluși din mila lui Allah, din pricina necredinței lor. Allah i-a îndepărtat de tot binele și i-a apropiat de orice rău.

61 Noi am trimis la Thamud pe fratele lor Salih, care a zis: „O, neam al meu! Adorați-L numai pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate ce merită a fi adorat afară de El! El v-a creat pe voi din pământ, așa cum l-a și pe tatăl vostru Adam și v-a dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare și întoarceți-vă la El supuși, împliniți fapte bune și feriți-vă de păcate. Stăpânul meu este aproape de cei ce-L adoră devotați și le răspunde rugilor!”

62 Ei au zis: „O, Salih! Ai avut un statut important printre noi înainte să vii cu chemarea ta, speram să fii un înțelept care îndeamnă și sfătuiește însă tu, ne oprești tu să adorăm ceea ce adoră părinții noștri? Noi suntem în îndoială cu privire la cele la care ne chemi - adorarea unui singur Dumnezeu. Noi te acuzăm că minți în numele Domnului.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Una dintre căile cele mai practicate de către necredincioși pentru a-i îndepărta pe oameni de profeți este acuzarea acestora de ușurință a minții și de nebunie.
- 2 - Politeștii sunt slabi în dușmănia și viclenia lor, iar ei sunt sub controlul și autoritatea lui Allah.
- 3 - Dovezile islamului în privința creației conduc la unicitatea lui Allah și lepădarea de tot ceea ce este în afară de El.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوهُ وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِّمَّا نَشْرِكُكَ ۚ وَمِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ۚ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ وَشَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
ۚ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَرَحِمْنَا
وَنَجَّيْنَا هُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۚ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي
رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۚ وَاتَّبَعُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ۚ ۞ وَالْإِنَّمَا أَمْرُهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَهُوَ آتِيكُمْ مِنْ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
ۚ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّآ لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۚ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَٰتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدْ غَيْرَ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
 نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِن
 خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٦٧﴾
 كَانُوا لَمْ يَغْتَوِ فِيهَا إِلَّا إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
 بُعْدَ لَلتَّمُودِ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
 سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ
 أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ وَقَائِمَةٌ
 فَضَحِكْتُمْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63 Salih le-a răspuns: „O, neam al meu! Ce ziceți voi dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mi-a dăruit din îndurare profeta, cine mă va apăra pe mine de Allah dacă eu nu m-aș supune Lui, delăsând transmiterea mesajului Său? Voi nu-mi sporiți decât rătăcirea și îndepărtarea de mulțumirea Sa.”

64 O, neam al meu! Iată această cămilă de la Allah, drept semn pentru sinceritatea mea. Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu niciun rău, căci vă va lovi pe voi osândă apropiată în clipa în care îi veți face rău!

65 Însă ei au înjunghiat-o în necredința persistentă, atunci Salih le-a zis: „Bucurați-vă de viața pe pământ încă trei zile de la înjunghierea ei, apoi pedeapsa lui Allah vă ajunge, deoarece este o promisiune solemnă de care nu puteți scăpa, aceasta este o făgăduință fără de minciună!”

66 Când porunca noastră a venit să-i nimicească, Noi i-am salvat pe Salih și pe cei ce au crezut împreună cu el prin îndurarea noastră, i-am ferit de rușinea și umilința acelei zile, Domnul tău – o, profetule – Este Cel Puternic și Tare, nimeni nu-l poate învinge tocmai de aceea a nimicit popoarele mincinoase.

67 Un Sunet puternic i-a lovit, și au murit cu toții de intensitatea sa, au căzut cu fețele în jos, lipite de pământ.

68 De parcă nu au trăit pe meleagurile lor în belșug niciodată, Thamud nu a crezut în Stăpânul

lor! Ei încă sunt alungați din mila lui Allah.

69 Îngerii întruchipați în trup bărbătesc au venit la Avraam (pacea fie asupra sa); pentru a vesti lui și soției sale nașterea lui Isaac și Iacob. Ei i-au spus: „Pace!”, Profetul Avraam le-a răspuns: „Pace!”. Apoi a mers în grabă și le-a adus un vițel fript să-l mănânce, gândindu-se că ei sunt oameni.

70 Și când a văzut Avraam că mâinile lor nu se întind spre vițel și ei nu au mâncat, l-a cuprins frica de ei. Atunci când îngerii au văzut că s-a speriat de ei au zis: „Nu te teme de noi, doar am fost trimiși la neamul lui Lot pentru a le aduce pedeapsa”.

71 Soția lui Avraam – Sarah - stătea în picioare și noi i-am dat o veste bună, că ea îl va naște pe Isaac, iar Isaac va avea un copil Iacob, ea a râs bucuroasă de vestea primită.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Intoleranța și aroganța politeiștilor care, nu au crezut în semnul lui Salih (pacea fie asupra sa) cu toate că era unul dintre cele mai mari semne.
- 2 - Este recomandat să vestim unui credincios despre ceea ce este bine pentru el.
- 3 - Legitimitatea salutului din partea celui care intră și obligativitatea celorlalți de a răspunde la acesta.
- 4 - Oaspetele trebuie să fie onorat.

72 Când îngerii au adus vestea minunată, Sarah a întrebat mirată: „Cum o să nasc când eu sunt o femeie bătrână iar bărbatul meu a atins vârsta bătrâneții?! Nașterea unui copil în această stare este un lucru ciudat, care nu este obișnuit.”

73 Când Sarah s-a mirat de această veste îngerii i-au spus: „Te miri tu de destin și hotărârea lui Allah? Cei ca tine știu bine că Allah are putere peste toate, îndurarea și binecuvântarea lui Allah asupra voastră,- o, locuitori ai casei lui Avraam!” El este cu adevărat Cel Vrednic de Laudă pentru atributele Sale și este Cel Vrednic de Glorie!

74 Și când i-a trecut lui Avraam (pacea fie asupra sa) frica pricinuită de oaspeții care nu și-au mâncat mâncarea, atunci când a aflat că sunt îngeri și a primit vestea nașterii lui Isaac, apoi a lui Iacob, a discutat cu trimișii despre întârzierea pedepsei neamul lui Lot, pentru ca el și familia lui să se poată salva.

75 Avraam este blând, îi place să întârzie pedeapsa, el se roagă mult la Domnul său și se căiește.

76 Îngerii au spus: „O, Avraam, renunță la a negocia în favoarea poporului lui Lot, deoarece hotărârea Domnului tău, care constă în pedeapsa lor, a venit. Asupra lor se va abate un chin dureros ce nu poate fi întors de rugă sau ceartă.”

77 Și când îngerii au venit la Lot în chip bărbătesc, s-a simțit stingherit deoarece se temea pentru ei de poporul său, care poșteau la bărbați și nu la femei. Lot la zis: „Aceasta este o zi cumplită!, crezând că poporul său va ajunge la oaspeții săi, trecând peste el.

78 Oamenii din neamul său au venit în grabă la Lot, intenționând să profite de oaspeții lui, ei obișnuiau să poștească la bărbați și nu la femei înainte de aceasta. Pentru apărarea poporului său și pentru a se scuza în fața oaspeților, Lot a zis: „Acestea sunt fiicele mele, dintre femeile voastre, așadar căsătoriți-vă cu ele, deoarece sunt mai curate pentru voi decât nelegiuirea, fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de ocară față de oaspeții mei! Oare nu este printre voi – o, popor al meu - un bărbat chibzuit care să vă interzică această faptă urâtă?”

79 Poporul său a zis: „Tu știi – o, Lot - că nu avem nevoie de fiicele tale și nici de femeile din neamul tău, nu poftim la ele iar tu știi ceea ce voim noi, noi poftim doar la bărbați!”

80 Lot a spus: „O, de-aș avea eu putere să vă resping, sau un clan care să mă sprijine, să îi apăr pe oaspeții de voi”.

81 Îngerii i-au spus lui Lot (pacea fie asupra sa): „O, Lot! Noi suntem trimișii lui Allah! Poporul tău nu te va atinge de rău, ieși împreună cu familia ta din această cetate, noaptea într-o oră întunecată, și nici unul dintre voi să nu privească în spatele său, afară de soția ta, ea va privi înapoi și va avea parte de chinul neamului tău. Pedeapsa lor nimicitoare se va întâmpla în zori și oare nu este dimineața aproape?”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Evidențiază statutul și virtutea profetului Avraam (pacea fie asupra sa) și a familiei sale.
- 2 - Se recomandă să discutăm cu cel ce este sincer în căutarea credinței înainte să-l ajungă la judecată.
- 3 - Afirmă cât de oribilă și urâtă este fapta neamului lui Lot.

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۖ أَيْدٍ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَقَوْمِ هَلْؤَلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقِّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَيَّ رُكْنٍ سَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ۖ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۖ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَاهِي مِّنَ الظَّالِمِينَ بِعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَتَّبِعُوا المَكِّيَالَ وَالمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَاقَوْمِ
 أَوفُوا المَكِّيَالَ وَالمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتْ
 اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ أَسْلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
 لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ
 عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

82) Și când a venit hotărârea Noastră de a nimici poporul lui Lot, am făcut Noi partea de sus a satului să fie partea ei de dedesubt și am trimis asupra lor ploaie neconținută de pietre din lut ars.

83) Aceste pietre sunt însemnate de Allah și ele nu sunt departe de nelegiuții din Quraiș și ceilalți, dimpotrivă sunt foarte aproape de ei, așteaptă doar un semn de la Domnul lor să se abată asupra lor.

84) Și l-am trimis Noi la neamul Madyan pe fratele lor Șuayb, care le-a zis: „O, neam al meu! Adorați-L numai pe Allah, nu există alt Dumnezeu care merită să fie adorat afară de El, nu micșorați măsura și greutatea atunci când cântăriți oamenii, eu văd că trăiți binecuvântați așadar nu schimbați această binecuvântare prin nesupunere! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cuprinzătoare de care nu puteți scăpa și nici adăpost nu veți găsi.

85) O, neam al meu! Dați măsura și greutatea întregă, cu dreptate, atunci când măsurați și cântăriți pentru alții, și nu le scădeți oamenilor din drepturile lor nimic, prin fraudă și înșelăciune și nu faceți stricăciune pe pământ prin crimă sau alte păcate.

86) Ceea ce vă rămâne halal din partea lui Allah, după ce le dați drepturile oamenilor, este mai bun și binecuvântat decât ceea ce ați fi obținut prin fraudă, înșelăciune și stricăciune pe pământ. Dacă sunteți într-adevăr credincioși, fiți mulțumiți de

acel rest, eu nu sunt păzitor peste voi să vă înregistrez faptele și să vă trag la socoteală. Păzitor este Cel care știe ce este secret și în șoaptă.”

87) Poporul i-a zis lui Șuayb: „O, Șuayb! Oare rugăciunea pe care o faci pentru Allah îți poruncește să ne lepădăm de idoli pe care i-au adorat părinții noștri și ne poruncește să nu facem ceea ce voim cu averile noastre pentru a le înmulții? Tu doară ești blând și chibzuit, tu ești rațional și înțelept, noi așa te-am cunoscut înainte de această chemare, ce s-a întâmplat cu tine?!”

88) Șuayb a zis poporului său: „O, neam al meu, care va fi starea voastră dacă eu am o dovadă clară de la Domnul meu, care m-a binecuvântat cu înzestrarea Sa, și cu profeția? Nu vreau să făptuiesc ceea ce vă interzic vouă și nu voiesc decât îndreptarea voastră prin chemarea la unicitatea și adorarea lui Allah, atâta cât pot. Iar succesul meu în atingerea scopului nu vine decât de la Allah. În El mă încred în orice situație și la El mă întorc.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Legea lui Allah prevede pedepsirea nelegiuților prin osânde aspre și dureroase.
- 2 - Se interzice să nedreptățim oamenii, să-i păcălim la cântar sau la măsură.
- 3 - Obligația de a te mulțumi cu ceea ce este halal, chiar dacă este puțin.
- 4 - Virtutea de a chema la bine și a opri de la rău și datoria de a face ceea ce poruncește Allah și a renunța la ceea ce este interzis.

89 O, neam al meu! Să nu vă împingă ura față de mine să negați mesajul meu, ca nu cumva să vă lovească ceea ce a lovit neamul lui Noe, sau neamul lui Hud, sau neamul lui Salih! Iar neamul lui Lot nu este departe de voi, nici ca timp și nici ca loc, voi știți foarte bine ce au pățit, așadar luați aminte!

90 Cereți iertare de la Domnul vostru, apoi pocăiți-vă de păcatele voastre, Domnul meu este îndurător cu cei ce se căiesc, îi iubește pe cei ce se întorc la El.”

91 Poporul lui Şuayb i-a spus: „O, Şuayb! Noi nu înțelegem prea multe din ceea ce ne spui, și te socotim printre cei slabi pentru că ochii tăi sunt slabi sau orbi, și de n-ar fi clanul tău dintre noi te-am ucide cu pietre, căci tu nu ai nicio putere asupra noastră pentru a ne teme de tine, noi te lăsăm în viață din respect față de neamul tău.”

92 Şuayb le-a spus: „O, neam al meu! Oare clanul meu are mai mult preț la voi decât Allah, Stăpânul vostru? Îi întoarceți spatele nepăsători deoarece nu ați crezut în trimisul Său? Domnul meu cuprinde totul, și niciuna din faptele voastre nu-i sunt ascunse Lui, El vă va pedepsi pentru ceea ce faceți în această lume, prin nimicire, și în ziua de Apoi prin chin.”

93 O, neam al meu! Faceți ce doriți după putința voastră și voi face și eu ceea ce pot, și veți afla voi asupra cui se va abate chinul care-l va înjosi ca pedeapsă și cine dintre noi este mincinos în ceea ce pretinde. Așteptați să vină hotărârea lui Allah și voi aștepta și eu, împreună cu voi!”

94 Și când a venit porunca Noastră cu nimicirea poporului i-am izbăvit Noi pe Şuayb și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră, în vreme ce pe cei care au fost nelegiuți din neamul său i-a lovit strigătul tunător și au murit, căzuți cu fețele în jos, lipite de pământ.

95 De parcă n-ar fi trăit acolo înainte, îndepărtați să fie Madyan de mila lui Allah, prin pedeapsa primită, așa cum au fost îndepărtați cei din Thamud prin osândă.

96 Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre care dovedesc unicitatea lui Allah și i-am dat lui dovezi clare care indică sinceritatea sa.

97 L-am trimis la Faraon și la căpeteniile sale, care au ales să urmeze orânduiala lui Faraon, împotrivindu-se lui Allah. Orânduiala lui Faraon nu era dreaptă!

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Blamarea ignorantilor care nu înțeleg semnele pe care le aduc profeții.
- 2 - Blamarea a celor ce respectă poruncile oamenilor și încalcă poruncile lui Allah.
- 3 - Sprijinul neamului este esențial pentru mesageri și mesaje lor.
- 4 - Politeștii nu se vor bucura de îndurarea lui Allah.

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْ طُغِيَ مِنْكُمْ
 بَعِيدٌ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُزِيلُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
 وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَا كُنْتُمْ إِيَّائِي عَمَلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ
 وَأَرْتَقِبُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
 شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبَرَحْمَةً مِنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَثْمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدَ لِلْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِيهِ ۗ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئس
 الرَّقْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ وَعَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾
 وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِأَذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِى
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
 * وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِى الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ ﴿١٠٨﴾

﴿98﴾ Faraon va fi în fruntea neamului său în ziua de Apoi, până ce vor intra în Iad cu toții. Ce rău loc este acesta spre care vor fi conduși.

﴿99﴾ Ei sunt urmăriți de blestemul lui Allah și sunt goniți și îndepărtați de îndurarea lui Allah, atât în această lume, prin înec, cât și în ziua de Apoi. Și ce rău este ca nenorocirea să te lovească de două ori; atât în această lume cât și în cea de Apoi.

﴿100﴾ Acestea sunt dintre veștile cetăților pe care îi le povestim - o, Muhammed -, o parte din ele sunt încă în picioare, pe când o altă parte au fost șterse de pe fața pământului și au dispărut.

﴿101﴾ Noi nu le-am făcut nicio nedreptate atunci când i-am pedepsit, ci ei înșiși s-au nedreptățit atunci când au purces pe calea pieriri când au urmat necredința, și nu le-au fost de niciun folos zeii lor, pe care i-au adorat în locul lui Allah când a venit la ei osânda cu porunca Domnului tău - o, Muhammed. Ci nu au făcut ei decât să le sporească pedeapsa și să le grăbească pierirea.

﴿102﴾ Acesta este legea lui Allah, astfel pedepsește cetățile oricând și oriunde atunci când ele tăgăduiesc credința primită de popoarele tăgăduitoare. Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră!

﴿103﴾ Pedeapsa lui Allah care s-a abătut asupra acestor cetăți nedrepte este o pildă și o lecție pentru cel ce este cu frică de ziua de Apoi, ziua în care oamenii vor fi adunați pentru socoteală, aceasta este o zi mărturisită pe care o vor vedea

cei prezenți.

﴿104﴾ Noi nu lăsăm să întârzie acea zi mărturisită decât până la un termen hotărât.

﴿105﴾ În ziua în care niciun suflet nu va vorbi cu argumente și nici nu va intermedia decât cu permisiunea Lui, în acea zi oamenii sunt împărțiți în două grupuri, cei mâhniți care vor intra în Iad și cei fericiți care vor intra în Paradis.

﴿106﴾ În ce-i privește, pe cei care vor fi osândiți din pricina necredinței și faptelor rele, ei vor intra în Iad, unde respirația și gemetele lor vor răsuna de chinul la care sunt supuși.

﴿107﴾ În veci vor sălășlui în el nu vor ieși cât vor dăinui cerurile și pământul, cu excepția celor pe care Domnul tău îi va scoate dintre credincioșii păcătoși. Domnul tău - o, trimisule - face tot ceea ce El voințește și nimeni nu-L poate sili să facă ceva în afara voinței Sale.

﴿108﴾ În ce-i privește pe cei fericiți, cei cărora Allah le-a dăruit această fericire pentru credința și faptele bune pe care le-au făcut, vor intra în Rai unde vor sălășlui cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi ca ei să intre mai întâi în Iad pentru a se ispăși de păcatele lor. Bindecuvântările pe care le primesc cei din Rai sunt neîntrerupte.

🌟 Dintre pildele acestor versete:

1 - Avertizarea împotriva adepților răului și stricăciunii și faptul că ei vor fi pesimiști atât în această lume cât și în cea de Apoi.

2 - Allah este departe de nedreptate în ceea ce privește pedepsirea politeiștilor și a păcătoșilor.

3 - Zeii idolatrilor nu îi ajută pe închinătorii lor în Ziua Judecății și nici nu pot îndepărta răul de ei.

4 - În ziua de Apoi oamenii se împart în două tabere; cei fericiți ce vor rămâne veșnic în Rai și cei triști care vor rămâne veșnic în Iad.

109 Nu sta - o, trimisule - la îndoială și incertitudine cu privire la falsitatea a ceea ce adoră politeiștii, ei nu dețin nicio dovadă logică sau legitimă, ei nu fac decât să venereze ceea ce au adorat părinții lor. Iar Noi le vom da partea lor de pedeapsă pe măsură.

110 Noi i-am dat deja lui Moise Tora și s-au ivit neînțelegeri asupra ei, unii dintre ei au crezut iar ceilalți au tăgăduit-o. Și de n-ar fi fost mai dinainte un cuvânt de la Allah; hotărârea de a amâna pedeapsa pentru ziua de Apoi, s-ar fi coborât asupra lor chinul meritat în această lume. Necredincioșii dintre evrei și politeiști au îndoiește tulburătoare în privința Coranului.

111 Și pe fiecare dintre cele două tabere îl va răsplăti Domnul tău - o, trimisule - pe deplin pentru faptele sale, cel care face bine va avea parte de bine iar cel care face rău va avea parte de rău. Allah știe foarte bine ceea ce fac ei, nimic din faptele lor nu Îi este ascuns.

112 Deci rămâi pe calea cea dreaptă, - o, trimisule - așa cum ți-a poruncit Allah, ascultă poruncile Sale și evită interdicțiile Lui laolaltă cu aceia care s-au căit împreună cu tine! Și nu treceți peste limite, săvârșind păcate, fiindcă El este Cel care vede ceea ce faceți! Nimic dintre faptele voastre nu-I sunt ascunse și El va da răsplata meritată!

113 Și nu înclinați cu afecțiune sau iubire către cei necredincioși nelegiuți, ca să nu vă atingă Focul din pricina aceasta! Voi nu aveți alți aliați care să vă salveze de foc afară de Allah, și nu veți fi ajutați.

114 Și împlinește - o, trimisule - Rugăciunea în cel mai frumos mod la cele două capete ale zilei, începutul de zi și sfârșitul ei și la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune anulează păcatele mici, aceasta este o reamintire pentru cei ce cugetă și o pildă pentru cei ce vor să învețe.

115 Rabdă la împlinirea celor poruncite, fii statornic față de evitarea celor interzise cum ar fi tirania și nedreptatea, într-adevăr Allah nu va anula recompense ba chiar le primește faptele bune și le oferă drept răsplată ceea ce ei merită cu vârf și îndesat.

116 Și oare nu au fost printre neamurile de dinaintea voastră oameni virtuoși și buni care au oprit acele neamuri de la necredință și de la stricăciune pe acest pământ prin păcate. Nu erau printre ei decât puțini care au oprit de la stricăciune. Noi i-am izbăvit pe ei și i-am pedepsit pe neamul lor care au fost nedrepti. Cei nedrepti din neamul lor au urmat interesul lumesc și astfel au devenit și mai păcătoși.

117 Și Domnul tău - o, trimisule - nu ar fi nimicit cetățile, cu nedreptate, dacă locuitorii lor ar fi săvârșit fapte bune. El îi nimicește numai pe cei ce fac stricăciune pe pământ prin păcate, nedreptate și nesupunere.

• Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Obligația de a rămâne statornic în religia lui Allah.
- 2 - Avertizează pe cei ce se bazează pe necredincioșii nedrepti sau îi susțin, îi iubesc.
- 3 - Legea lui Allah prevede că fapta bună va șterge fapta rea.
- 4 - Încurajează fondarea unui grup de oameni virtuoși care să poruncească binele și să oprească de la rău și stricăciune, aceștia vor fi în siguranță de chinul lui Allah.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ عِزٍّ مَمْنُوعٍ
١٠٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
١١٠ وَإِن كَلَّمْنَا لَوْفِيَّتْهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ **١١١** فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ **١١٢** وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ **١١٣** وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِّنَ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى
 لِلذَّاكِرِينَ **١١٤** وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
١١٥ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ **١١٦** وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْبِحُونَ **١١٧**

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ١١٨ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٩ وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِن نَّبِيِّئِ الرَّسُولِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ١٢٠ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ١٢١ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ
 ١٢٢ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ
 فَأَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣

سُورَةُ يُسُوفٍ ١١ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ٣ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٤

118) Și dacă Domnul tău ar fi voit, - o, trimisule - i-ar fi făcut pe toți oamenii o singură comunitate dreaptă, însă El nu a voit aceasta. Ei continua să fie în neînțelegere, datorită faptului că ei urmează poftele și plăcerile acestei vieți.

119) Afară de aceia cu care Domnul tău a fost îndurător și i-a condus la călăuzire, ei nu au neînțelegeri în privința monoteismului lui Allah. Tocmai pentru această încercare au fost creați diferiți, unii vor fi fericiți iar alți triști, astfel s-a împlinit cuvântul Domnului tău - o, trimisule - hotărât pentru eternitate; Voi umple Gheena cu djinni și cu oameni laolaltă!

120) Și toate poveștile pe care ți le vestim Și în tot ce-ți povestim ție - o, trimisule - din veștile trimișilor de dinainte se află pilde prin care Noi întărim inima ta într-o credință. În acest capitol a venit la voi Adevărul, o pildă pentru necredincioși, o reamintire pentru acei credincioși ce vor învăța din ele.

121) Spune - o, trimisule - aceluia care nu cred în Allah și nu cred în unicitatea Lui: „Faceți ce puteți pentru a fugi de adevăr sau pentru a-l combate, iar Noi vom face ceea ce putem pentru a rămâne statornici într-o adevăr, în chemarea la el și într-o răbdare.

122) Așteptați ce se coboară asupra noastră, și noi vom aștepta să se vedem ce se coboară asupra voastră.

123) Numai la Allah este știința a ceea ce este ascuns în ceruri și ceea ce este ascuns pe pământ, nimic nu este ascuns Lui, și numai la El se întorc toate

lucrurile în Ziua Învierii. Adoră-L, - o, trimisule - numai pe El și încrede-te în El! Și Domnul tău nu este nebăgător de seamă față de ceea ce faceți voi, dimpotrivă El știe foarte bine ce faceți și vă răsplătește.

Surat Yusuf

Meccană

◆ **Dintre obiectivele acestui capitol:** Allah promite putere și statornicire după fiecare încercare evidentă, o promisiune de susținere pentru profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru credincioși.

◆ **Interpretarea sensurilor [Tafsir]:**

1) (Alif-Lam-Ra) Am vorbit despre înțelesul literelor asemănătoare acestora la începutul capitolului al Baqara. Aceste versete care au fost revelate în acest capitol sunt versetele unui Coran limpede în tot ceea ce îl cuprinde.

2) Am coborât Coranul în limba arabilor, astfel încât voi - arabii - să înțelegeți semnificația lui.

3) Îți povestim ție - o, trimisule - cele mai frumoase povestiri pentru adevărul, integritatea cuvintelor și a retoricii. Noi ți-am coborât ție acest Coran chiar dacă înainte de el erai dintre necunoscătorii acestora, și nu le știai.

4) Te anunțăm - o, trimisule - când Iosif i-a zis tatălui său, Iacob: „O, tată! Eu am văzut în vis unsprezece planete, am văzut Soarele, și Luna! Eu le-am văzut prosternându-mi-se!” Acest vis era o bună-vestire pentru Iosif (pacea fie asupra sa).

◆ **Dintre pildele acestor versete:**

1 - Prezintă înțelepciunile din aceste povestiri coranice; întărirea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și povață pentru credincioși. 2 - Numai la Allah este știința nevăzutului, nimeni în afară de El nu o cunoaște. 3 - Înțelepciunea coborârii coranului în limba arabă a fost să fie înțeleasă de arabi și transmisă mai departe de către ei. 4 - În Coran se găsesc cele mai bune istorisiri.

5 Iacob i-a spus fiului său, Iosif: „O, fiul meu! Nu povesti visul tău fraților tăi, poate că îl vor înțelege, te vor invidia și din invidie îți vor plăsmui viclenie. Șeitan îi este omului dușman învederat.

6 Așa cum ai avut acel vis, Domnul tău te alege – o, Iosif - și te învață tâlcuirea viselor, și va împlini El binefacerea Sa prin profeție, așa cum a împlinit-o El asupra celor doi părinți ai tăi, Avraam și Isaac. Doar Domnul tău îi cunoaște bine pe cei creați de El și este înțelept în orânduirea Lui.

7 În povestea lui Iosif și a fraților săi au fost semne și lecții pentru aceia care întrebă despre ei.

8 Când frații lui au vorbit între ei: „Iosif și fratele său sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem un grup mai mare, cum de i-a preferat pe ei? Noi vedem că el a greșit atunci când i-a preferat pe ei fără să aibă vreun motiv clar.

9 Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l într-un loc îndepărtat, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi și vă va iubi pe deplin, apoi după ce îl omorâți sau îl îndepărtați, deveniți oameni buni când vă căiți de păcatul vostru!”

10 Unul dintre frați a spus: „Nu-l ucideți pe Iosif, ci aruncați-l în fântână să fie luat de unii dintre trecători, este mai puțin dăunător decât omorârea lui, dacă sunteți hotărâți să puneți în practică ceea ce v-ați propus!”

11 Când au căzut de comun acord să-l îndepărteze, ei au spus tatălui lor Iacob: „O, tată! De ce nu ni-l dai tu pe Iosif în grijă? Noi doară îi suntem protectori, îl ferim de ceea ce îi face rău, și îi sfătuim spre ceea ce îl protejează și îl ferește până ce ajunge la tine în siguranță, ce te împiedică să-l trimiți cu noi?”

12 Permite-ne să-l luăm cu noi mâine, să se bucure de mâncare și să fie fericit și noi îl protejăm de orice rău ce-l poate lovi.

13 Iacob a spus copiilor săi: „Eu sunt trist că îl luați cu voi pentru că nu rabd să fiu departe de el, și mă tem să nu-l mănânce lupul, când voi veți fi fără băgare de seamă față de el fiind captați de joacă și plăcerel!”

14 Ei au spus tatălui lor: „Dacă o să-l mănânce lupul, când noi suntem un grup, înseamnă că noi nu suntem buni de nimic, suntem cei pierduți pentru că nu l-am împiedicat pe lup.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Visele și interpretarea lor sunt reale și acceptate de legislația islamică.
- 2 - Se permite să ținem ascuns unele realități dacă divulgarea lor duce la daune.
- 3 - Prezintă virtuțile descendenților familiei lui Avraam și faptul că au fost aleși dintre oameni ca profeți.
- 4 - Afecțiunea față de unul dintre fii duce la vrăjmășie și invidie în rândul fraților.

قَالَ يَبْنِي لَأَنْقُصَ رُبِّيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمِئُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آئَالِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا أَيْبَانًا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾
 اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ
 وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
 لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ وَلَنَصْحُونُ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَرْتَع وَيَلْعَبُ
 وَإِنَّا لَهُ لَحَفُطُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَدْهَبُوا بِهِ وَآخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ يَدٌ مِرْكَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ وَقَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَشَرَّوهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَاتٍ بِيَدِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

15) Iacob l-a trimis împreună cu ei, iar când s-au îndepărtat au hotărât să-l arunce în adâncul fântânii, atunci i-am revelat Noi lui Iosif: „Tu le vei vorbi despre această faptă a lor într-o zi, fără ca ei să te cunoască atunci când le vorbești!”

16) Frații lui Iosif au venit seara la tatăl lor, plângând pentru o mai multă credibilitate.

17) Ei au zis: „O, tată! Noi ne-am dus și ne-am luat la întrecere la fugă și aruncarea săgeților, și l-am lăsat pe Iosif lângă hainele și provizia noastră ca să le păzească și l-a mâncat lupul. Tu nu ne vei crede chiar dacă ți-am spune adevărul!”

18) Pentru a fi credibili au venit cu un truc, ei au adus cămașa lui Iosif mânjită cu sânge fals și au pretins că sunt urmele lăsate de lupul care l-a mâncat pe acesta. Iacob, ghidat de indicii - faptul că lupul nu i-a rupt cămașa când l-a mâncat - le-a spus: „Nu este adevărat ceea ce ați pretins, mai degrabă sufletele voastre v-au îndemnat să-i faceți ceva rău, deci nu-mi rămâne decât rabdarea frumoasă și numai Allah este Cel la care se cere ajutor în privința celor pomenite de voi!”

19) A venit o caravană care era în trecere și cei din caravană l-au trimis pe cel care scotea apă pentru ei și el a coborât găleata lui în fântână, iar Iosif s-a ținut de frânghie. Când l-a văzut pe Iosif a zis bucuros: „Ce veste bună! Acesta este un băiețel!” Și l-au ascuns de restul caravanei susținând că au marfă, dar Allah era Bineștiutor a ceea ce au făcut

ei cu Iosif, atunci când l-au vândut, deoarece nimic nu-l este ascuns Lui.

20) Sacagiul, împreună cu prietenii săi, l-au vândut în Egipt pentru un preț de nimic, pentru câțiva dirhami ușor de numărat deoarece erau grăbiți în dorința lor de a scăpa repede de el, pentru că au realizat că nu este dintre sclavi. Ei se temeau să nu fie prinși de familia lui și toate acestea din îndurarea lui Allah pentru el, ca nu cumva să rămână mult timp cu ei.

21) Cel care l-a cumpărat din Egipt, i-a spus soției lui: „Cinstește șederea lui printre noi și fi darnică cu el! S-ar putea să ne fie de folos în treburile noastre sau să-l luăm ca fiu!” Noi l-am salvat pe Iosif de moarte, l-am scos din fântână, l-am făcut pe el drag lui Al-Aziz, i-am dat un statut mareț pe pământ, și l-am învățat tâlcuirea viselor, Allah are putere să facă orice lucru dacă vrea, porunca Lui se îndeplinește și nimeni nu-l poate opri. Însă, cei mai mulți oameni - necredincioșii - nu știu.

22) Când Iosif a ajuns la vârsta bărbăției, i-am dat înțelepciune și știință, și așa cum l-am răsplătit pe el îi vom răsplăti pe binefăcătorii care Îl adoră pe Allah.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Evidențiază pericolul invidiei care i-a condus pe frații lui Iosif la viclenia lor și la complotul de a-l ucide.
- 2 - Legitimitatea indicilor în prevederile legale.
- 3 - Vedem îndurarea lui Allah pentru Iosif (pacea fie asupra sa) când a pus în inima lui sentimentul de paternitate în clipa în care Șeytan a reușit să înlăture de la frații săi sentimentul fraternității.

23 Soția lui Aziz a încercat să-l ademenească pe Iosif (pacea fie asupra sa) prin vicleșug, a încuiat ușile pentru mai multă intimitate și i-a spus: „Vino încoace!”, însă Iosif i-a răspuns: „Mă adăpostesc la Stăpânul meu de ceea ce cauți la mine, domnul meu m-a cinstit când m-a luat lângă el, așadar eu nu îl pot trăda, iar dacă îl trădez devin nelegiuit, iar nelegiuiții nu izbândesc!”

24 Avea ea poftă de el la păcat, și ar fi avut și el poftă de ea, de n-ar fi văzut semne suficiente de la Domnul său care l-au oprit de la adulter, și l-au depărtat de acesta. Noi i-am arătat semnele ca să îndepărtăm de el fapta rușinoasă și trădarea. Iosif este unul dintre robii noștri aleși pentru mesaj și profetie.

25 Amândoi au alergat către ușă, Iosif pentru a se salva și ea pentru a-l împiedica să iasă și l-a ținut de cămașă până ce s-a rupt. Atunci l-au întâlnit pe Aziz la ușă și ea vicleană i-a zis: „Pedeapsa celui care a vrut să preacurvească cu soția ta - o, Aziz - nu este decât temnița sau o osândă dureroasă.”

26 Iosif (pacea fie asupra sa) a spus: „Ea a vrut să mă ademenească în pofida voinței mele!”, iar Allah a făcut ca un prunc în fașă din familia ei să vorbească și a spus: „Dacă cămașa lui Iosif a fost ruptă din față este dovada sincerității ei deoarece ea ar fi în situația celui ce se apără de atacator și astfel el este mincinos.

27 Însă dacă a fost ruptă cămașa lui la spate, acest lucru dovedește sinceritatea lui, deoarece ea îl dorea și el fugea, atunci ea este mincinoasă.

28 Când Aziz a văzut cămașa lui Iosif (pacea fie asupra sa) și că aceasta a fost ruptă la spate, a fost sigur de sinceritatea lui și a spus: „Această calomnie este un vicleșug de-al vostru - femeilor - iar viclenia voastră este puternică!”

29 El i-a zis lui Iosif: „O, Iosif, uită această întâmplare și nu o pomeni nimănui, iar tu femeie cere iertare pentru vina ta, deoarece ești dintre cei păcătoși pentru ademenirea lui Iosif.”

30 Vestea ei s-a răspândit în oraș, iar un grup de femei au dezaprobat spunând: „Soția lui Al-Aziz îl ademenește pe robul ei și dragostea lui a făcut-o să-și piardă mințile, noi o vedem într-o rătăcire limpede din pricina dragostei față de sclavul ei.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Este foarte urât să-i trădezi familia sau bani celui ce ți-a făcut bine, lucru menționat clar de profetul Iosif atunci când a motivat respingerea sa.
- 2 - Profetii sunt infailibili deoarece Allah îi protejează de a cădea la rău și păcate.
- 3 - Obligația de a respinge adulterul, de a fugi de el pentru a scăpa.
- 4 - Legitimitatea indicilor în privința dispozițiilor religioase.

سُورَةُ يُوسُفَ ٢٣٨ الجزء الثاني عشر

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ وَمِنَ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيْسَايَيْدَ هَذَا الْبَابُ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِّنْ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾ يَوْمَ سَفَّ أَعْرَضَ عَنْ
هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
* وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

سورة يوسف 238 Juzz 12

فَمَا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً
وَأُتَاتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّارَيْنَهُ
أَكْبَرَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ
عَنِ نَفْسِهِ فَوَسَّعَ مِنَّا وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيَسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونَنَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَفَضَّلَهُ وَفَضَّلَهُ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ لِّيَسْجُنَنَّاهُ
وَلِيَكُونَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَعْصِمُ رَأْسِي
خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَنبَأُكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

31) Când soția lui Aziz a auzit de clevetirea și bârfele femeilor, a trimis la ele invitația să-l vadă pe Iosif, să-și justifice fapta. Le-a pregătit un loc cu saltele și perdele și a dat fiecăreia dintre ele câte un cuțit cu care să taie ceea ce li s-a oferit ca hrană, și i-a zis lui Iosif (pacea fie asupra sa): „Ieși afară la ele!” Iar când l-au văzut, s-au minunat de el și au rămas uimite și fascinate de frumusețea lui și și-au tăiat mâinile cu cuțitele pregătite pentru mâncare. Ele au spus: „Allah să ne ferească! Acest rob nu este ființă umană, frumusețea lui este de neîntâlnit printre oameni! Acesta nu este decât un înger nobil dintre îngeri!”

32) Soția lui Aziz când a văzut aceasta le-a spus femeilor: „Acesta este tânărul pentru care voi m-ați clevetit! Am încercat să-l ademenesc în pofida voinței lui, însă el s-a împotrivit, iar pe viitor de nu va face ce-i poruncesc, o să intre în temniță și o să fie printre cei umiliți!”

33) Iosif (pacea fie asupra sa) l-a invocat pe Allah spunând: „Doamne! Temnița de care mă amenință îmi este mai dragă decât precurvia la care mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta de la mine vicleșugul lor, mă voi înclina către ele și voi fi astfel printre cei ignoranți, dacă le răspund chemării și mă supun voinței lor.”

34) Allah i-a răspuns rugii și a îndepărtat de el viclenia soției lui Aziz și a femeilor. El doară este Cel care Aude ruga lui Iosif și ruga tuturor celor

care se roagă, și este Atoateștiutor a stări tuturor.

35) Apoi Aziz și poporul său, când au văzut clar argumentele nevinovăției lui Iosif, au hotărât să-l întemnițeze – pentru a nu dezvălui rușinea – până la un timp necunoscut.

36) Ei l-au întemnițat și au intrat împreună cu el în temniță doi tineri. Unul dintre ei a spus: „Eu am visat că storceam struguri pentru vin”, iar celălalt a zis: „Iar eu m-am văzut purtând pe cap pâine, din care mâncau păsările.” Vestește-ne nouă – o, Iosif - tâlcuirea viselor, noi te vedem că ești un om cumsecade.

37) Iosif (pacea fie asupra sa) a spus: „Nici nu vă va sosi mâncarea cu care voi sunteți hrăniți, că eu vă voi și vesti ce și cum înainte ca ea să vă vină. Aceasta tâlcuire pe care o spun este ceea ce m-a învățat Domnul meu, nu este vrăjitorie sau astrologie. Eu am părăsit religia unui neam ce nu crede în Allah și care tăgăduiește Viața de Apoi.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Evidențiază frumusețea lui Iosif (pacea fie asupra sa) care a fost cauza fascinației femeilor.
- 2 - Iosif (pacea fie asupra sa) a preferat temnița decât să se împotrivescă lui Allah.
- 3 - Allah, prin îndurarea și orânduirea Sa, l-a învățat pe Iosif (pacea fie asupra sa) interpretarea viselor care a stat la baza eliberării sale.

38 Eu am urmat religia strămoșilor mei: Avraam, Isaac și Iacob, care este religia monoteismului lui Dumnezeu și nu se cuvine să-I asociem lui Allah nimic! El este unicul Creator, acesta este monoteismul pur și credința pe care o urmez eu și strămoșii mei, și acesta este din harul lui Allah asupra noastră, care ne-a îndrumat către El și asupra tuturor oamenilor, atunci când a trimis le ei profeți. Însă cei mai mulți dintre oameni nu-I mulțumesc lui Allah pentru binecuvântările Sale, ba din contra ei chiar nu cred.

39 Apoi, Iosif s-a adresat celor doi tineri din temniță, spunând: „Oare adorarea a mai mulți dumnezei este mai bună, sau adorarea lui Allah, Cel Unic fără de asociat, Cel care are putere peste toate și este invincibil?”

40 Nu adorați afară de El decât niște nume fără sens, pe care le-ați numit voi și părinții voștri dumnezei. Ei nu au nimic comun cu divinitatea, și despre ei Allah nu a coborât niciun argument care indică validitatea lor. Numai Allah este Cel care hotărăște soarta creației, nu aceste nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri. Allah v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El și a interzis să-I asociați ceva, acesta este monoteismul pur și aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu, prin urmare ei îi fac asociați lui Allah și adoră unele dintre creaturile Sale.

41 O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Acela dintre voi care a visat că stoarce struguri pentru vin, va ieși din temniță și se va întoarce la munca sa și-l va servi pe rege. Însă cel care a visat că avea pe cap pâine din care mânca pasărea, el va fi ucis și răstignit iar păsările vor mânca carnea capului său, s-a hotărât treaba asupra căreia voi îmi cereți sfat și se va adevăra!”

42 Iosif i-a zis celui care va scăpa dintre cei doi – cel care îl va servi pe rege: „Pomeneste povestea mea și de mine regelui poate mă scoate din temniță!” Dar Șeytan l-a făcut să uite să-i amintească regelui și el a rămas în temniță încă ceva ani.

43 Regele a zis: „Am visat șapte vaci grase, pe care le mâncau șapte vaci slabe și am mai visat șapte spice verzi și alte șapte uscate. O, voi, dregători ai mei! Vestiți-mi interpretarea visului, dacă voi știți să tâlcuiți visele!”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Obligația de a urma religia lui Avraam și îndepărtarea de politeism și politeiști.
- 2 - În versetul: (Oare domniile diferiți ...) dovada că acești egipteni urmau religia cerească, dar erau politeiști.
- 3 - Toți dumnezeii care sunt adorați afară de Allah nu sunt decât nume născocite care nu au nimic comun cu divinitatea.
- 4 - Exploatarea evenimentelor pentru a chema la Allah, așa cum s-a folosit Iosif (pacea fie asupra sa) de temniță.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَبِي السِّجْنِ ۚ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ الْأَلْبَعُودَ ۚ وَالْإِلَٰهَ ذَٰلِكَ الدِّينِ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْحَبِي السِّجْنِ ۚ أَمَّا أَحَدُكُمْ مَا يَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ فَضَىٰ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَدَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ ۚ فَلَيْتَ فِي السِّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ ۖ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَىٰ ۙ أَسَأْتِ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِنِي ۖ إِنَّ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَاءِ يَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ حُضِرِ
 وَأُخْرَى بَابِئْسَ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مِمَّا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِصُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ
 الْإِنْسَانِ الَّتِي قَطَّعَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَافٍ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِي يُونُسُ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

44) Ei au spus: „Visele tale sunt învălmășite”, iar astfel de vise nu pot fi interpretate. Noi nu ne pricepem la tâlcuirea viselor învălmășite.

45) Somelierul care a supraviețuit dintre cei doi, și-a adus aminte de Iosif (pacea fie asupra sa) care interpreta vise și a spus: „Eu vă voi vesti tâlcuirea viselor regelui, după ce voi discuta cu cei ce se pricep în tâlcuirea lor. Deci trimiteți-mă – o, rege – la Iosif pentru a vă interpreta visul”.

46) Când a ajuns la Iosif supraviețuitorul i-a spus: „O, Iosif, iubitorule de adevăr! Vesteste-ne nouă despre tălmăcirea visului celui care a văzut șapte vaci grase, pe care le mănâncă șapte vaci slabe, și despre șapte spice verzi și alte șapte spice uscate, ca să mă întorc la rege și la cei din jurul său să le vestesc tălmăcirea visului și astfel cunosc statutul tău și virtuțile tale.”

47) Iosif (pacea fie asupra sa) a spus: „O să semănați șapte ani, unul după altul, cu hărnicie, iar tot ceea ce culegeți în fiecare an să lăsați în spice, să nu se strice, afară de ceea ce aveți nevoie să mâncați!

48) Apoi vor veni, după aceea, șapte [ani] aspri, în care vor mânca ceea ce ați strâns pentru ei mai înainte, afară de puțin pe care îl veți păstra Apoi, după acei șapte ani fertili în care ai plantat, vin șapte ani secetoși în care oamenii mănâncă tot ce a fost recoltat în anii fertili în afară de puțin pe care îl veți păstra pentru sămânță.

49) Apoi, după acei ani grei de secetă vine un an ploios în care cresc plantațiile, iar oamenii vor stoarce ce au nevoie din struguri, măslina și trestie.

50) Împăratul, după ce a ascultat interpretarea lui Iosif, a zis consilierilor săi: „Scoateți-l din temniță și aduceți-l la mine!” Când solul regelui a ajuns la Iosif, i-a spus: “Întoarce-te la stăpânul tău rege și întrebă-l de povestea femeilor care și-au tăiat mâinile, pentru a ieși la iveală nevinovăția sa înainte să iasă din temniță. Domnul meu este Bineștiutor a ceea ce au viclenit asupra mea și nimic nu-I este ascuns Lui.”

51) Regele le-a spus femeilor: „Ce s-a întâmplat când l-ați pe chemat pe Iosif și ați viclenit pentru a-l ispiti?” Soția lui Aziz a răspuns pe un ton recunoscător: “Acum iese la iveală adevărul, eu am încercat să-l ispitesc în pofida voinței lui, el este sincer în ceea ce a spus, a fost acuzat pe nedrept.”

52) Soția lui Aziz a spus: „Să știe Iosif, că atunci când am recunoscut că l-am ispitit și am recunoscut că este nevinovat, nu l-am acuzat în absența sa, din cele întâmplate am realizat că Allah nu-i ajută pe cei ce mint și viclenesc.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Vedem comportamentul desăvârșit a lui Iosif atunci când el a făcut referire la povestea femeilor și nu la soția lui Aziz.
- 2 - Vedem știința cuprinzătoare a lui Iosif (pacea fie asupra sa) în interpretarea viselor.
- 3 - Auto-achitarea de ceea ce s-a atribuit pe nedrept și căutarea dovezilor pentru a scoate adevărul la iveală este legitimă.
- 4 - Virtutea adevărului și a sincerității chiar dacă este împotriva propriului suflet.